

Cançó del lladre

Popular catalana

Amb sentiment

Re fa#m Sol La7 Re

Quan jo n'e-ra pe-ti - tet, fes-te-ja-va_i pre-su - mi-a,

sim mim La La7 Re 3

es-par-de-nya blan-ca_al peu i mo-ca-dor_a la fal-si— a.

sim mim La La7 Re 3

A - déu, cla-vell mo-re - net, a-déu, es-tre-lla del di— a.

2. I ara que ja sóc grandet
m'he posat a mala vida:
me n'he posat a robar
ofici de cada dia.
Adéu...

4. Quan he tingut prou diners,
he robat també una nina,
l'he robada amb falsedat,
dient que m'hi casaria.
Adéu...

3. Vaig robar un tragner
que venia de la fira,
li prenguí tots els diners
i la mostra que duïa.
Adéu...

5. La justícia me n'ha pres
i en presó fosca em duïa,
la justícia me n'ha pres
i em farà pagar amb la vida.
Adéu...

1. Aprèn la cançó i canta-la amb les companyes i els companys.

2. Explica l'argument de la cançó.

3. Escolta les audicions número 3 i 4. Fixa't que es tracta de dues interpretacions de la mateixa cançó: una de vocal i una altra d'instrumental a càrrec d'un trio de jazz. En el segon cas, podem escoltar la melodia de la cançó amb un acompanyament i una improvisació, fruit de la creativitat dels intèrprets.

4. Torna a escoltar l'audició número 3 i segueix la partitura de la cançó.

5. Torna a escoltar l'audició número 4 i alça la mà en el moment que el pianista inicia la improvisació.

